

"...V momenta temperaturata na vyzduha v Belgrad e 24 gradusa. Vlazhnost: 92 procenta. Atmosferno naljagane: 728 milimetra. Duha jugoiztochen vjatyrsy skorost ot pet do sedem metra v sekunda, vremennona mesta i do osemnadeset metra v sekunda." (Studio B).

Otivam na rabota. Po liceto si chuvstvam topyl, vlazhen vjatyrsy, kojto sjakash nosi chuma. Toj isterichno me shamarosva otdjasno. Naljaganeto mi probiva temeto; iska da izsipe mozyka mi na trotoara. Dokato otivam na redovnoto si iztyrpyjavane na prisysda, poglystam bezbroj malki, na pryv pogled sluchajni i neznachitelni proizshestvija i sceni, koito shte konsumiram, mislejki za tjah po vreme na predobednoto si zatochenichestvo. Otkyde li se vryshta v shest i polovina tazy synena kestenjava kobila s vecherna roklja? Prosledjavam bludnata j treskava pohodka; naj-verojatno, sled njakoe razvlechenie e prespala v chuzhd krevat. Ljubovnikyt j sigurno e zaspal s oblekchenie. Ne e bilo nuzhno da ja izprashta, nito da j porychva taksi... Prodavachyt na semki, leblebija, susam i fystyci:: vizh go, reshil da zabogatee! Vseki spechelen dinar go izpylva s nova energija. Ne e sam. Zad nego sa zemljacite mu: murgavi, usyrdni i uporiti myzhe, koito zalagat na nego. Toj e chovek na mjasto! Iska da uspee i shte uspee. A posle?

Tezi trijset i pet minuti hod do kancelarijata sa edinstvenata svoboda, na kojato se naslazhdavam. Prinadlezhat samo na men. Minavam pokraj kafenetata, v koito hubavo shte e da mozheh da se otbija, zashtoto sa oshte chisti; pokrivykite kolosani, pepelnicite prazni, vyzduhyt nevdishvan... Mislja si kolko shte e prijatno da namerja njakoe mjasto na otkrito, njakyde v pokrajninite, mozhe bi blizo do Hipodruma, kydeto ima i dyrveta, njakakyv syvsem obiknoven bjufet s tri masi, izneseni na trotoara; da se oblegna na bjalata grapava stena i da ne mislja

za nishto, da ne iskam nishto, nishto, nishto, nishto, nishto, nishto, nishto, samo da sedja pod lipite i da syshtestvuvam!

Izuchavam, nra vite na otelnite chasove. Zavryzvam dylgogodishni nemi poznanstva. Prodavachyt ot budkata mi podava mylcheshkom vestnik i cigarite, koito pusha. Shofjorite na taksita me pozdravjavat kato star poznat. Chovekyt zad kantara za tochno teglo mi kimva s glava. Kogato imam malko poveche vreme, na vryshtane u doma, prelistvam knigi na ulicata. Sprijatelj se s akvizitora, kojto mi gi dava nazaem, za prohit. Ponjakoga razgovarjame za literaturata i zhivota, dokato kraj nas teche zabyrzanata reka ot peshehodci. Mozhe bi ne zhiveja tolkova losho, kolkoto mi se struva?